

[Udenrigsministeren]

le, interne revisioner i forbindelse med EU-revisionsbesøg i medlemslandet.

Endelig for det femte vil vi gøre opmærksom på det væsentlige problem, der består i, at svindlere ofte vil være bosiddende i et andet land end det, hvori bedrageriet finder sted. Det besværliggør retsforfølgelsen meget betydeligt. Ofte er der tale om deciderede trekantoperationer, hvor agenter fra land A og B opererer i land C.

For så vidt angår det videre arbejde med strategiprogrammet, lægger vi i den danske note op til, at strategiprogrammet bør resultere i et egentligt handlingsprogram, der gør strategiens brede formuleringer mere konkrete og mere handlingsorienterede. Handlingsprogrammet bør udformes med mål og delmål for hver af strategiens fire hovedelementer.

Vi vil fra dansk side presse på med hensyn til, at der snarest muligt sker en konkretisering af arbejdet med strategiprogrammet. Resultatet af det samlede strategiprogram må blive en bedre forvaltning af Fællesskabets midler og mere gennemskuelighed. Det vil styrke både den økonomiske anvendelse af Fællesskabets midler og Fællesskabets troværdighed hos borgerne.

Indtil nu har der været talt meget om svig og gjort for lidt ved det. Der er nu et begrundet håb om, at situationen vil bedres. Det bygger for det første på den styrkelse af grundlaget for bekæmpelse af svig, som vi har fået med Maastricht-Traktaten, dels den klare politiske tilkendegivelse, som Det Europæiske Råd fremsatte på mødet i København sidste år i juni. Kommissionens strategiprogram er et yderligere bidrag, der viser klar politisk vilje til at ændre på de eksisterende utilfredsstillende forhold.

Den danske regering har en høj profil, når det drejer sig om bekæmpelse af svig. Det kom til udtryk under det danske formandskab, ved de efterfølgende drøftelser i Rådet, og det er senest kommet til udtryk ved regeringens beslutning om at fremlægge en dansk note. Regeringen agter også i fremtiden at forfølge denne linje med konsekvens.

Forhandling

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke både stats-

ministeren og udenrigsministeren for den meget seriøse og omfangsrige gennemgang af, hvordan vi kan gøre noget for at bekæmpe den svig, der bliver begået, og den svindel, der sker i Den Europæiske Union.

Jeg indrømmer gerne, at det er rystende læsning, når man får arbejdet sig igennem de kæmperapporter, der bliver udgivet hvert år. Mest af alt fordi der masser af stederne står: Og det er i øvrigt det samme, som vi skrev sidste år og året før og året før. Ja, der er endog revisionsrapporter, hvor man skriver, at der er intet sket de sidste fem år, selv om man har påtalt, at der er sket store uregelmæssigheder.

Så er det, man kommer til at tænke: Hov, hvem er det egentlig talt, der kontrollerer, at Kommissionen, når de har fået påvist, at der er sket uregelmæssigheder, også sørger for, at disse uregelmæssigheder bliver rettet op? Jeg tror nok, at det i virkeligheden er det, der er humlen ved det, for alle kan læse og se de store rapporter. De står pænt på hylderne, men der sker ingenting, og det har jo både statsministeren og udenrigsministeren givet mig ret i. Rapport på rapport får lov til at stå på hylderne ved siden af hinanden, og der står mere eller mindre det samme i dem. Det fungerer ikke, og man har altså derved mere eller mindre accepteret, at sådan er tingenes tilstand.

Først da vi begyndte at tage hul på det og lave en stor debat ud af det – det var under debatten om Maastricht-Traktaten – begyndte der at ske noget; så fik man nedsat dette udvalg, der kom med en rapport, som igen viste, at det altså går galt, hvis der ikke sker noget.

Hvad skriver de så at man kan gøre? Forkling af reglerne, ens regnskabsmetoder, kontrolbesøg og som det helt nye – for alt det andet har stået der hver gang – at man nu også skal have en åben telefon til Kommissionen, således at enhver borger i Unionen kan ringe gratis og angive det, hvis de har mistanke om svindel eller svig. Den slags angiveri mener vi i Fremskridtspartiet er pjat; det er useriøst, og der skal helt anderledes boller på suppen, for at vi kan få dette til at fungere. Derfor er jeg glad for, at hverken statsministeren eller udenrigsministeren har taget dette telefonangiveri med, så vidt jeg kunne høre i deres taler i dag, for det er dog det mest fjollede, jeg endnu har hørt.